

Arrest

nr. 302 908 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 november 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 14 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 september 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 oktober 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) 1991 te Ilorin, Kwara State en bent van Bini etnie. Van zolang u zich kan herinneren, groeide u op bij E. I., uw grootmoeder langs moederskant te Faa Aleyo, Kwara State. Van uw ouders weet u niets af. U weet niet waarom u bij uw grootmoeder opgroeide. Of u buiten uw grootmoeder nog familie heeft, weet u niet. Toen u vijf jaar oud was, ging u om te werken en te studeren bij 'mister Ahmed' wonen te Ilorin. In 2002 keerde u terug naar uw grootmoeder te Faa Aleyo. Eén jaar later ging u bij 'mister A.' wonen te Ilorin, waar u huishoudelijk werk deed en naar school kon gaan. U beëindigde uw secundaire school in 2008. Na zes jaar verbleven te hebben bij 'mister A.', keerde u terug naar uw grootmoeder te Faa Aleyo. Drie jaar later ging u bij 'mister J.' wonen te Ilorin, waar u huishoudelijk werk deed. Drie jaar later keerde u terug naar uw grootmoeder te F. A.. Uw grootmoeder overleed in 2015 en in 2016 ging u weer bij 'mister James' wonen te Ilorin. U was het beu om meid te zijn in verschillende huizen en wou iets beter voor uzelf. Een vriend uit de buurt zei dat u een beter leven zou hebben in Libië. U betaalde 60.000 Naira om te reizen. Op 30 september 2020 ging u per bus naar Cotonou - Benin. Vervolgens vloog u met een paspoort op een andere naam dan de uwe verder naar Libië, waar u twee jaar verbleef alvorens u naar Italië overstak. U bleef er vier maanden, maar diende geen verzoek om internationale bescherming in. U reisde verder naar België, waar u op 10 februari 2023 toekwam en u op 14 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek. Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 5 oktober 2023 aangetekend aan u verzonden. Op 11 oktober 2023 ontving het CGVS van u opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u uw herkomstland Nigeria op 30 september 2020 verliet, omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en iets beter wou voor uzelf. U kan niet terugkeren naar Nigeria, omdat u er niemand heeft, er hoge inflatie is en de politie gewelddadig omgaat met de jeugd. Volgende bedenkingen kunnen echter worden geformuleerd.

Er dient vastgesteld te worden dat u geen concrete gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, noch dat u er om de hiervoor vermelde redenen niet naar zou kunnen terugkeren. U verklaarde namelijk Nigeria verlaten te hebben omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en u iets beter wou voor uzelf (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.13). Bovenstaand probleem is evenwel louter van economische aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien maakte u uw profiel als wees die opgroeide bij haar grootmoeder en daarom als meid in huishoudens moest gaan werken niet geloofwaardig.

U gaf aan dat u van zolang u zich kan herinneren, opgroeide bij E. I., uw grootmoeder langs moederskant te Faa Aleyo, Kwara State. U gaf aan geboren te zijn op 17 april 1991 te Ilorin, Kwara State. Gevraagd naar uw talenkennis gaf u aan Engels en Yoruba te spreken (NPO p.4-5). Vreemd genoeg gaf u aan – toen u gevraagd werd naar uw tribe / uw etnie – van Edo State te zijn. Toen u gevraagd werd wat u daarmee bedoelde, gaf u aan dat uw grootmoeder u zei dat u van daar was. Toen u opnieuw gevraagd werd naar uw tribe / uw etnie en toen met Bini, Yoruba en Hausa enkele tribes / etnieën als voorbeeld gegeven werden, gaf u al even opmerkelijk aan dat u Bini bent (NPO, p.5). Dit terwijl u bij de DVZ eerder aangaf Zuid-Igbo te zijn van etniciteit, maar eerder Yoruba bent omdat u daar geboren bent en opgroeide (verklaring DVZ dd.6/3/2023, vraag 6b) én u er geen idee van heeft of uw ouders Bini zijn van etniciteit (NPO, p.5).

Ondanks het feit dat uw grootmoeder u uw exacte geboortedatum, uw geboorteplaats en uw afkomst vertelde, weet u verder totaal niets van uw familie. U weet niet wanneer u bij uw grootmoeder terecht kwam, u weet niet waarom u bij uw grootmoeder opgroeide en niet bij uw ouders, u kent de naam van uw vader niet, u kent de tribe van uw ouders niet, u kent de geboortedatum van uw ouders niet, u kent de geboorteplaats van uw ouders niet, u weet niet of uw ouders nog in leven zijn, u weet niet waar uw ouders momenteel zijn, u weet niet of uw vader of moeder broers of zussen hebben, u weet niet welk werk uw ouders deden, u weet niet of u broers of zussen heeft, u weet niet of u halfbroers of –zussen heeft, u weet niet wie de ouders van uw vader zijn, u weet niet wie uw grootvader langs moederskant is, u weet niet waarom hij niet meer bij uw grootmoeder is en u weet niet hoeveel kinderen uw grootmoeder had. Al deze zaken weet u niet omdat u het

niet vroeg of omdat uw grootmoeder nooit praat (NPO, p.5-11). Gevraagd wat er op uw documenten – zoals uw geboorteakte – stond, gaf u simpelweg aan dat u nooit uw geboorteakte zag. U trachtte ooit nooit iets te vragen bij de administratie, omdat het vragen tijd en geld kost (NPO, p.9).

Wél voltooide u uw lagere en secundaire school. U gaf aan dat u een certificaat van de secundaire school behaalde, maar je voor dat document moest betalen en je niet inzag waarom je dat document nodig had (NPO, p.11-12). Van iemand die als meid in huishoudens moest gaan werken en daarom Nigeria verliet: omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en u iets beter wou voor uzelf kan men verwachten dat ze wél het belang inziet van een diploma secundair onderwijs, het document afhaalt en het document gebruikt om ander werk te zoeken. Dat u dit niet deed omdat het geld kostte en men in Nigeria geen betere job kan vinden met een diploma, is geen vergoelijking van uw gebrek aan initiatief (NPO, p.13). Hetzelfde kan gezegd worden van de eigendom van uw overleden grootmoeder. U gaf aan dat uw grootmoeder een eigen boerderij had, ze uw enige familielid was en ze overleed in 2015 (NPO, p.7 en p.10-11). Gevraagd wat er met haar boerderij gebeurde na haar dood, gaf u aan dat het er gewoon is. Gevraagd of het – gelet op het feit dat ze uw enige familielid is – na haar dood niet uw boerderij werd, gaf u aan het niet te weten. U trachtte het niet na te gaan, omdat u er niet wou blijven. Toen u erop gewezen werd dat u de boerderij kon verkopen en met dat geld een ander leven leiden, gaf u aan dat het klein was en gebouwd met modder (NPO, p.14). Opnieuw kan men van iemand die als meid in huishoudens moest gaan werken en daarom Nigeria verliet: omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en u iets beter wou voor uzelf verwachten dat ze alle middelen uitput om in Nigeria een ander (beter) leven te beginnen, wat u naliet te doen.

Gelet op bovenstaande maakte u uw profiel als wees die opgroeide bij haar grootmoeder, die verder geen familie heeft en die daarom als meid in huishoudens moest gaan werken niet geloofwaardig.

U verklaarde verder dat in Nigeria crisis is: er is hoge inflatie en alles is duur volgens het nieuws. Verder is in Nigeria de politie gewelddadig voor de jeugd. Gevraagd of dit probleem specifiek is of algemeen, verklaarde u dat het een algemeen probleem betreft (NPO, p.15).

Betreffende de algemene situatie te Nigeria dient te worden opgemerkt dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Kwara State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een

gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Kwara State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Op 11 oktober 2023 ontving het CGVS van u opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. De opmerkingen op het persoonlijk onderhoud die het Commissariaat-generaal worden bezorgd zijn evenmin in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter minieme correcties in de schrijfwijze van namen van door u aangehaalde personen en correcties van woorden als werknemer (werkgever), buurt (gebied), welke verder niets afdoen aan uw verklaringen als een geheel en zodoende evenmin aan uw vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoekster stelt Nigeria te hebben verlaten omdat ze een beter leven wou dan telkens een huishoudhulp zijn. Ze stelt niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omdat ze er niets heeft. Daarnaast wijst verzoekster op de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster geen actuele en

gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag aannemelijk heeft gemaakt of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.4.2. Waar verzoekster stelt Nigeria te hebben verlaten omdat ze het beu was om een meid te zijn in verschillende huizen en iets beter wou voor zichzelf en stelt er niet te kunnen terugkeren omdat ze er niemand heeft, er hoge inflatie en geweld is, kan de Raad vooreerst samen met de commissaris-generaal opmerken dat nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij concrete gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat zij Nigeria heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, noch dat zij er om de hiervoor vermelde redenen niet naar zou kunnen terugkeren.

Verzoeksters vluchtmotieven zijn van socio-economische aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien merkt de Raad volledigheidshalve op dat het loutere feit dat verzoekster in Nigeria geen betere job kan vinden en er geen betere toekomst heeft (persoonlijk onderhoud, p. 13) onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, te meer verzoekster haar certificaat van de secundaire school niet eens afhaalde om deze te kunnen gebruiken om ander werk te vinden en evenmin enig initiatief heeft genomen betreffende de eigendom van haar grootmoeder (persoonlijk onderhoud, p. 11-12, 14).

Door te volharden in haar verklaringen op het CGVS en het bekritisieren van de appreciatie en gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal kan verzoekster op geen enkele wijze in concreto bovenstaande pertinente vaststellingen in een ander daglicht stellen.

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt kan bovendien nergens uit haar gehoren blijken dat zij zou hebben verklaard als dienstmeid te zijn misbruikt. Verzoekster verklaarde het beu te zijn als huishoudelijke hulp te werken van het ene huis naar het andere en stelde een beter leven te willen buiten Nigeria alwaar zij niets of niemand heeft doch zij maakte geenszins gewag van enig misbruik noch van persoonlijke, concrete problemen bij haar werknemers waarvoor zij overigens jarenlang bleef werken (Vragenlijst van 6 maart 2023, vraag 4, 5; persoonlijk onderhoud, p. 13, 6-7).

Waar in het verzoekschrift wordt betoogd dat verzoekster tot een bepaalde sociale groep behoort in de zin van het Vluchtelingenverdrag, meent de Raad dat de vage afbakening van 'de groep van de bevolking die gediscrimineerd wordt omwille van hun zwakke sociale positie' geenszins kan worden beschouwd als een zulke sociale groep.

In artikel 48/3, § 4, eerste lid, d) van de Vreemdelingenwet wordt 'sociale groep' omschreven als volgt:

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en;
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;
- de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. (...) Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd.

De Raad ontwaart in casu geen groep in voormelde zin.

Hoe dan ook, moet de Raad verder vaststellen dat verzoekster zelf geen gewag heeft gemaakt van enige discriminatie en niet aantoont te behoren tot de door haar beschreven groep van diegenen met een zwakke sociale positie, nu zij haar secundaire school heeft afgemaakt, in staat was jarenlang te werken en zelf haar reis te financieren (persoonlijk onderhoud, p. 6-7, 12, 14) en zij bovendien haar profiel als wees niet aannemelijk maakt (*infra*).

In de bestreden beslissing wordt met reden vastgesteld dat verzoekster bovendien haar profiel als wees die opgroeide bij haar grootmoeder en daarom als meid in huishoudens moest gaan werken niet geloofwaardig maakte:

"U gaf aan dat u van zolang u zich kan herinneren, opgroeide bij E. I., uw grootmoeder langs moederskant te Faa Aleyo, Kwara State. U gaf aan geboren te zijn op 17 april 1991 te Ilorin, Kwara State. Gevraagd naar uw talenkennis gaf u aan Engels en Yoruba te spreken (NPO p.4-5). Vreemd genoeg gaf u aan – toen u gevraagd werd naar uw tribe / uw etnie – van Edo State te zijn. Toen u gevraagd werd wat u daarmee bedoelde, gaf u aan dat uw grootmoeder u zei dat u van daar was. Toen u opnieuw gevraagd werd naar uw

tribe / uw etnie en toen met Bini, Yoruba en Hausa enkele tribes / etnieën als voorbeeld gegeven werden, gaf u al even opmerkelijk aan dat u Bini bent (NPO, p.5). Dit terwijl u bij de DVZ eerder aangaf Zuid-Igbo te zijn van etniciteit, maar eerder Yoruba bent omdat u daar geboren bent en opgroeide (verklaring DVZ dd.6/3/2023, vraag 6b) én u er geen idee van heeft of uw ouders Bini zijn van etniciteit (NPO, p.5).

Ondanks het feit dat uw grootmoeder u uw exacte geboortedatum, uw geboorteplaats en uw afkomst vertelde, weet u verder totaal niets van uw familie. U weet niet wanneer u bij uw grootmoeder terecht kwam, u weet niet waarom u bij uw grootmoeder opgroeide en niet bij uw ouders, u kent de naam van uw vader niet, u kent de tribe van uw ouders niet, u kent de geboortedatum van uw ouders niet, u kent de geboorteplaats van uw ouders niet, u weet niet of uw ouders nog in leven zijn, u weet niet waar uw ouders momenteel zijn, u weet niet of uw vader of moeder broers of zussen hebben, u weet niet welk werk uw ouders deden, u weet niet of u broers of zussen heeft, u weet niet of u halfbroers of –zussen heeft, u weet niet wie de ouders van uw vader zijn, u weet niet wie uw grootvader langs moederskant is, u weet niet waarom hij niet meer bij uw grootmoeder is en u weet niet hoeveel kinderen uw grootmoeder had. Al deze zaken weet u niet omdat u het niet vroeg of omdat uw grootmoeder nooit praat (NPO, p.5-11). Gevraagd wat er op uw documenten – zoals uw geboorteakte – stond, gaf u simpelweg aan dat u nooit uw geboorteakte zag. U trachtte ooit nooit iets te vragen bij de administratie, omdat het vragen tijd en geld kost (NPO, p.9).

Wél voltooide u uw lagere en secundaire school. U gaf aan dat u een certificaat van de secundaire school behaalde, maar je voor dat document moest betalen en je niet inzag waarom je dat document nodig had (NPO, p.11-12). Van iemand die als meid in huishoudens moest gaan werken en daarom Nigeria verliet: omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en u iets beter wou voor uzelf kan men verwachten dat ze wél het belang inziet van een diploma secundair onderwijs, het document afhaalt en het document gebruikt om ander werk te zoeken. Dat u dit niet deed omdat het geld kostte en men in Nigeria geen betere job kan vinden met een diploma, is geen vergoelijking van uw gebrek aan initiatief (NPO, p.13). Hetzelfde kan gezegd worden van de eigendom van uw overleden grootmoeder. U gaf aan dat uw grootmoeder een eigen boerderij had, ze uw enige familielid was en ze overleed in 2015 (NPO, p.7 en p.10-11). Gevraagd wat er met haar boerderij gebeurde na haar dood, gaf u aan dat het er gewoon is. Gevraagd of het – gelet op het feit dat ze uw enige familielid is – na haar dood niet uw boerderij werd, gaf u aan het niet te weten. U trachtte het niet na te gaan, omdat u er niet wou blijven. Toen u erop gewezen werd dat u de boerderij kon verkopen en met dat geld een ander leven leiden, gaf u aan dat het klein was en gebouwd met modder (NPO, p.14). Opnieuw kan men van iemand die als meid in huishoudens moest gaan werken en daarom Nigeria verliet: omdat u het beu was om meid te zijn in verschillende huizen en u iets beter wou voor uzelf verwachten dat ze alle middelen uitput om in Nigeria een ander (beter) leven te beginnen, wat u naliet te doen.

Gelet op bovenstaande maakte u uw profiel als wees die opgroeide bij haar grootmoeder, die verder geen familie heeft en die daarom als meid in huishoudens moest gaan werken niet geloofwaardig.”

Verzoekster repliceert dat er geen band is tussen haar onwetendheid en het feit dat zij een diploma van secundair onderwijs heeft. Verzoekster voert aan dat zij heeft verklaard dat zij geen informatie had over haar familie omdat haar grootmoeder daarover niet praatte. Er dient volgens haar rekening gehouden te worden met het feit dat kinderen in de meeste Afrikaanse cultuur niet vrij zijn om bepaalde vragen aan ouderen te stellen zodat het niet uitgesloten is dat verzoekster geen duidelijk beeld krijgt van de samenstelling van haar gezin ondanks haar diploma.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen en bekritiseert verweerders appreciatie doch brengt geenszins valabele elementen bij die voorgaande omstandige en pertinente motieven kunnen ontkrachten.

Waar verzoekster erop wijst dat verweerder zou stellen dat er een band is tussen haar onwetendheid en het feit dat zij een diploma heeft, stipt de Raad in de eerste plaats aan dat deze motieven in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters diploma betrekking hebben op verzoeksters profiel als dienstmeid en haar verklaringen dat zij elders buiten Nigeria een beter leven wenst te leiden.

De Raad stelt verder vast dat verzoeksters betoog dat kinderen in de meeste Afrikaanse cultuur niet vrij zijn om bepaalde vragen aan ouderen te stellen geen verschoning biedt voor haar manifest gebrekkige verklaringen inzake haar eigen etnie en haar familie. Hierbij beklemtoont de Raad dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die doorleefde, nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen aflegt over essentiële zaken zoals haar afkomst. In casu kan van verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht worden dat zij ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent deze gegevens. In casu kan niet blijken dat verzoekster, die geschoold is met werkervaring, de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde voldoende duiding te kunnen verschaffen omtrent haar afkomst.

Voorts maakt de Raad tevens volgende motieven tot de zijne:

“U verklaarde verder dat in Nigeria crisis is: er is hoge inflatie en alles is duur volgens het nieuws. Verder is in Nigeria de politie gewelddadig voor de jeugd. Gevraagd of dit probleem specifiek is of algemeen, verklaarde u dat het een algemeen probleem betreft (NPO, p.15).”

Verzoekster wenst te benadrukken dat de algemene situatie in Nigeria persoonlijke gevolgen heeft in haar leven en meent dat het loutere feit dat zij naar de algemene situatie verwijst, niet voldoende kan zijn om haar

verzoek af te wijzen. Verweerder dient volgens verzoekster de algemene situatie te beoordelen in combinatie met de andere door verzoekster aangehaalde elementen.

De Raad stelt vast dat verzoekster nalaat enige concrete, specifieke problemen aan te halen die een ander licht kunnen werpen op voorgaande bevindingen. Bovendien gaat verzoekster eraan voorbij dat verweerder tevens een analyse heeft doorgevoerd van de veiligheidssituatie in de deelstaat Kwara alwaar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen (of persoonlijke gevolgen), die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt (zie ook 2.2.5.).

Tot slot merkt de commissaris-generaal op goede gronden op:

“U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Op 11 oktober 2023 ontving het CGVS van u opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. De opmerkingen op het persoonlijk onderhoud die het Commissariaat-generaal worden bezorgd zijn evenmin in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter minieme correcties in de schrijfwijze van namen van door u aangehaalde personen en correcties van woorden als werknemer (werkgever), buurt (gebied), welke verder niets afdoen aan uw verklaringen als een geheel en zodoende evenmin aan uw vrees voor vervolging.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer, treedt de Raad deze overwegingen bij.

2.2.4.3. Inzake de socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria, wijst de Raad er verder op dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. De Raad wijst erop dat ook in de EUAA Country Guidance Nigeria van oktober 2021 dit standpunt wordt ingenomen: *“Health care unavailability and socio-economic conditions: it is important to note that serious harm must take the form of conduct of an actor(Article 6 QD). In itself, the general unavailability of health care, education or other socio-economic elements (e.g. the situation of IDPs, difficulties in finding livelihood opportunities, housing) is not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor, for example, the intentional deprivation of the applicant of appropriate health care”* (EUAA, Country Guidance Nigeria, October 2021, p. 29, 96-97). Wanneer precaire socio-economische omstandigheden gepaard gaan met de onmogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen of economische crisis en of verzoekster hierdoor in een situatie van extreme armoede riskeert terecht te komen waardoor zij niet in haar elementaire levensbehoeften kan voorzien. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene socio-economische omstandigheden in Nigeria overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren. Verzoekster brengt ook geen objectieve informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken. Evenmin worden specifieke omstandigheden of factoren eigen aan verzoekster bijgebracht die erop wijzen dat haar intentioneel de mogelijkheid wordt ontzegd om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor zij in een situatie van extreme armoede zal belanden in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in Nigeria, Lagos. Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat de economische situatie in Nigeria dermate precair is dat elke persoon met het profiel van verzoekster, een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken. Verzoekster, die haar secundair diploma heeft behaald alsook werkervaring heeft zowel in als buiten Nigeria en die overigens in staat was haar reis zelf te financieren (Verklaring DVZ van 6 maart 2023, p. 12; persoonlijk onderhoud, p.6-7, 11-12,14), toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren, te meer de vaststellingen aangaande haar ongeloofwaardig profiel als wees in acht genomen (zie 2.2.4.2.).

Verzoekster toont geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekster maakte immers doorheen haar verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

2.2.4.4. Gelet op wat voorafgaat, kan in casu vastgesteld worden dat het vluchtrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is en haar vrees voor vervolging niet ernstig en ongegrond is. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Kwara geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de veiligheidssituatie in Nigeria te benadrukken die “persoonlijke gevolgen” heeft voor haar, brengt verzoekster geen (concrete) elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De Raad benadrukt overigens dat wat de deelstaat Kwara betreft geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU